

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Jany Kubenové v právní věci žalobce: **Středočeská turistická a informační služba, a.s.** se sídlem Praha 5, Zborovská 11, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29.8.2011, č.j. ÚOHS-R53/2011/VZ-13504/2011/310-ASc, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29.8.2011, č.j. ÚOHS-R53/2011/VZ-13504/2011/310-ASc, **s e z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal původně k Městskému soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29.8.2011, č.j. ÚOHS-R53/2011/VZ-13504/2011/310-ASc. Zdejšímu soudu byla následně věc postoupena. Napadeným rozhodnutím byla žalobci mimo jiné uložena pokuta ve výši 30 000,- Kč za porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, které bylo podle žalovaného správním deliktem.

Současně s podáním žaloby je navrhováno, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek. Podle žalobce uložená sankce, která byla snížena z původních 80 000,- Kč, je stále nepřiměřeně vysoká. Příjmy a výdaje žalobce jsou velice vyváženy a rezervy jsou vytvářeny pouze v zákonné výši. Zaplacení pokuty v této výši by žalobce dostalo do finanční neschopnosti platit další své závazky a případně by mu vyplynula povinnost navrhnout insolvenční řízení. Tato finanční neschopnost a hledání rezerv na zaplacení pokuty by se musela projevit v sociální oblasti, na zaměstnancích žalobce, které by bylo nutno propustit právě v době, kdy ještě neodezněla ekonomická recese.

Podle § 73 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), ve znění účinném do 31. 12. 2011, které je pro danou věc rozhodné, nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Odst. 2 tohoto ustanovení umožňuje soudu přiznat žalobě odkladný účinek na návrh žalobce po vyjádření žalovaného, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku

se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Přiznání odkladného účinku žalobě podle dosud účinného s. ř. s. je institutem, který lze aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že by mu neprodleným výkonem hrozila nenahraditelná (závažná a velice těžko odčinitelná) újma, ovšem za předpokladu, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nebude v rozporu s veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy při rozhodování o přiznání odkladného účinku stíhá žalobce (viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23.10.2003, sp. zn. 52 Ca 9/2003, publikované ve Sb. NSS pod č. 87/2004). Má-li mít žádost úspěch, musí žalobce tvrdit a doložit, v čem spatřuje nenahraditelnou újmu, tato musí být v příčinné souvislosti s nastalými účinky právní moci rozhodnutí, tj. s výkonem rozhodnutí či jinými právními následky z něj plynoucími.

Přiznání odkladného účinku žalobě je tedy vázáno na kumulativní splnění tří zákonných předpokladů: první z předpokladů by byl splněn tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhý z nich by byl splněn tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí předpoklad je vázán na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Pokud šlo o otázku nenahraditelnosti vzniklé újmy, tak zdejší soud opakovaně judikoval, že újma, která by spočívala v tom, že zaplacení pokuty naruší řádné hospodaření žalobce, případně že žalobce na zaplacení pokuty nemá svoje prostředky a bude tak ohrožen chod jeho společnosti, postrádá bez dalšího znak nenahraditelnosti. Případné zvýšené výdaje či komplikace žalobce totiž bylo podle názoru zdejšího soudu lze vyčíslit a jestliže soud zrušil správní rozhodnutí o uložení pokuty jako nezákonné, mohl se žalobce domáhat náhrady prostřednictvím institutů zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Pokud jde o žalobcovo tvrzení, že by mu hrozilo insolvenční řízení, tak se jedná toliko o tvrzení, které žalobce, přestože k tomu byl soudem vyzván, nijak nedoložil. Jak již je uvedeno výše, je to žalobce, kdo je povinen újmu nejen tvrdit, ale též prokazovat. Pokud hrozící insolvenci nijak neprokázal, nelze ji považovat za újmu nenahraditelnou (byť by tato skutečnost v případě řádného prokázání jistě znaky nenahraditelné újmy splňovat mohla).

Zdejší soud má však za to, že v daném případě nelze odhlédnout od toho, že zmíněné ustanovení s. ř. s., které přiznání odkladného účinku upravuje, bylo novelizováno zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Tato novelizace již vstoupila v platnost a účinnosti má nabýt od 1. 1. 2012, tj. v době velice blízké.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2012 soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z uvedeného je zřejmé, že nová právní úprava klade na intenzitu újmy, která má žalobci výkonem správního rozhodnutí hrozit, k tomu, aby mohl být jeho žalobě přiznán odkladný účinek, výrazně nižší požadavky. Namísto újmy „nenahraditelné“ je požadováno, aby se jednalo toliko o újmu „nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám“. Podmínka vzniku újmy nicméně i podle právního stavu účinného od 1.1.2012 zůstává.

V právě posuzovaném případě, kdy má žalobce na pokutě zaplatit 30 000,- Kč, se jeho argumentace v tom směru, že by se v příčinné souvislosti se zaplacením této pokuty dostal do finanční neschopnosti platit další své závazky a že by musel propustit zaměstnance, která nadto není ničím podložena, zohlední-li zdejší soud výsledky žalobcova hospodaření uváděné v bodu 40. napadeného rozhodnutí, nejeví z celkového pohledu na hospodaření žalobce jako hodnověrná. Případné riziko insolvenčního řízení je i podle konstrukce samotného žalobce rizikem hypotetickým. Přiznat odkladný účinek na základě takto snesených důvodů by fakticky znamenalo přiznat jej vždy, je-li podána žaloba proti rozhodnutí ukládajícímu pokutu a je-li o přiznání odkladného účinku požádáno. To by nebylo v souladu se smyslem výjimky z pravomocného a vykonatelného rozhodnutí správního orgánu, jež z přiznaného odkladného účinku plyne.

I kdyby tedy soud v daném případě zohlednil novou právní úpravu, neznamenala by pro žalobce žádný lepší výsledek, neboť žalobce nejen že nedoložil hrozbu újmy nenahraditelné, ale nedoložil hrozbu konkrétní újmy žádné.

V daném případě tedy soud neshledal splnění zákonného předpokladu nenahraditelnosti vzniklé újmy vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s. ani jakékoli jiné újmy, a proto se již nezabýval dalšími dvěma zákonnými předpoklady pro přiznání odkladného účinku žalobě podle právní úpravy v současné době ještě účinné a návrh žalobce zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. 12. 2011

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová